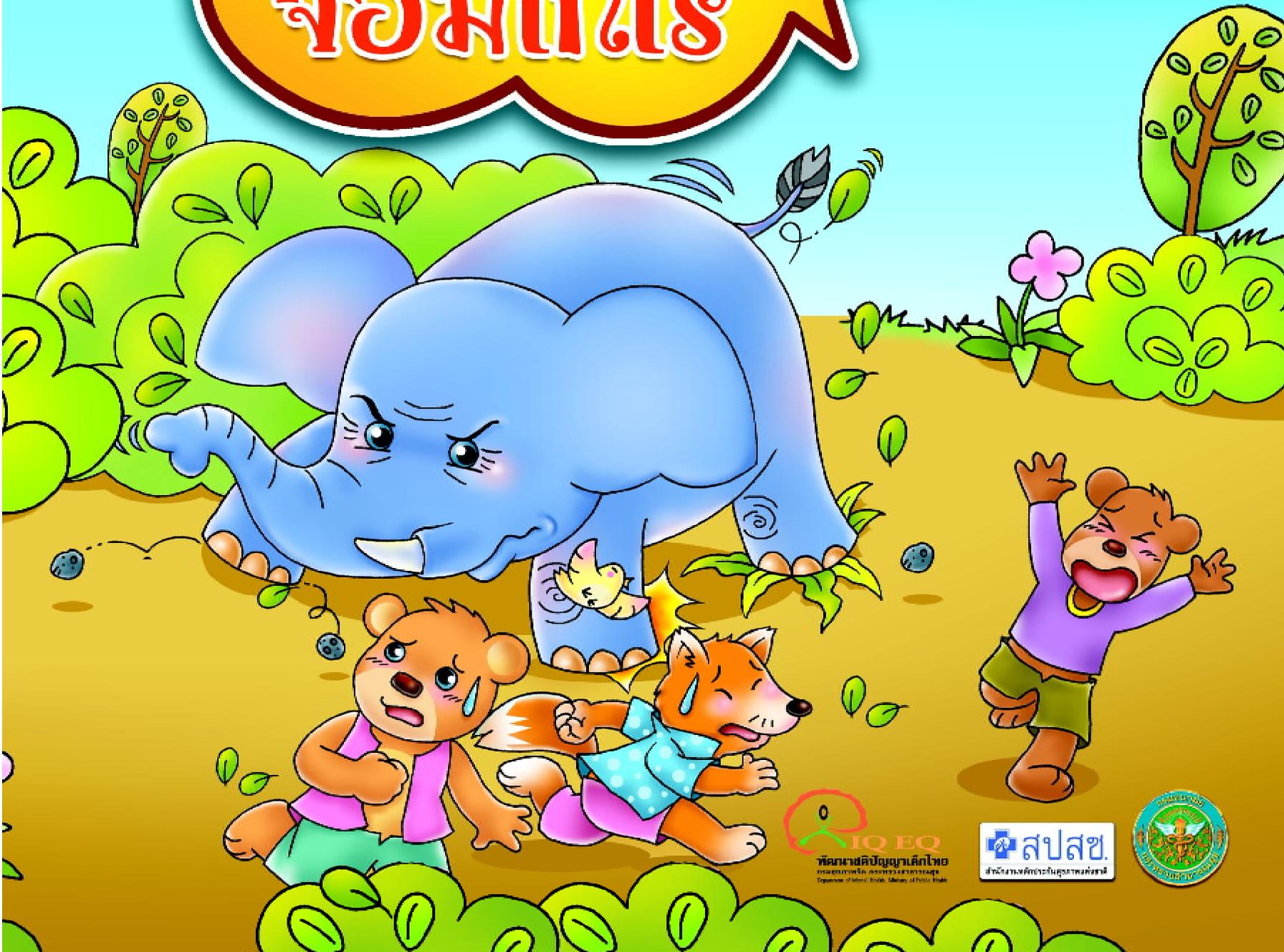

ช้างแก่ จอมแกล้ง

เรื่อง : วนิตา เพชรปรี

พิมพ์ครั้งที่ 1: จำนวน 8,000 เล่ม กันยายน 2552

จัดพิมพ์โดย : สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต โทร. 0 2245 4601-5 โทรสาร 0 2248 2944

สนับสนุนงบประมาณโดย สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

พิมพ์ที่ : บริษัท บีคอนด์ พับลิชชิง จำกัด

ศิลปิน : จักรพันธ์ หงษ์สวัสดิ์ อภิวรรณ อินดั่ง ชาศรีต รุ่งเรืองกอสว่าง

ช้างแฉะจอมแฉะ

กาลครั้งหนึ่งยังมี
เจ้าหมีสองตัวน้องพี่
ตัวหนึ่งรูปร่างอ้วนพี
กินดีไม่มียับยั้ง

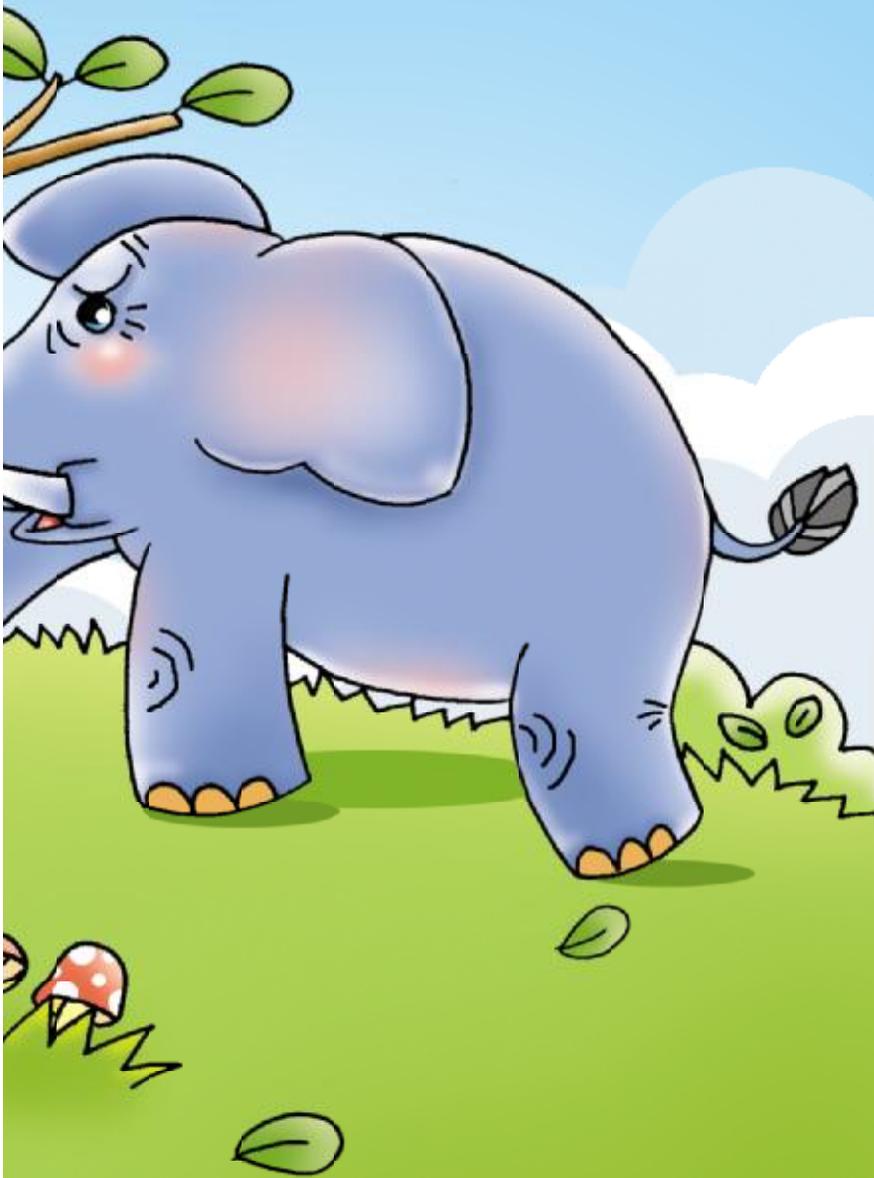
เจ้าหมីชอบนอนสบาย
ร่างกายจึงไม่กำยำ
เพื่อนฝูงเยาะเย้ยชอกช้ำ
ไม่ทำแม้งานเล็กน้อย

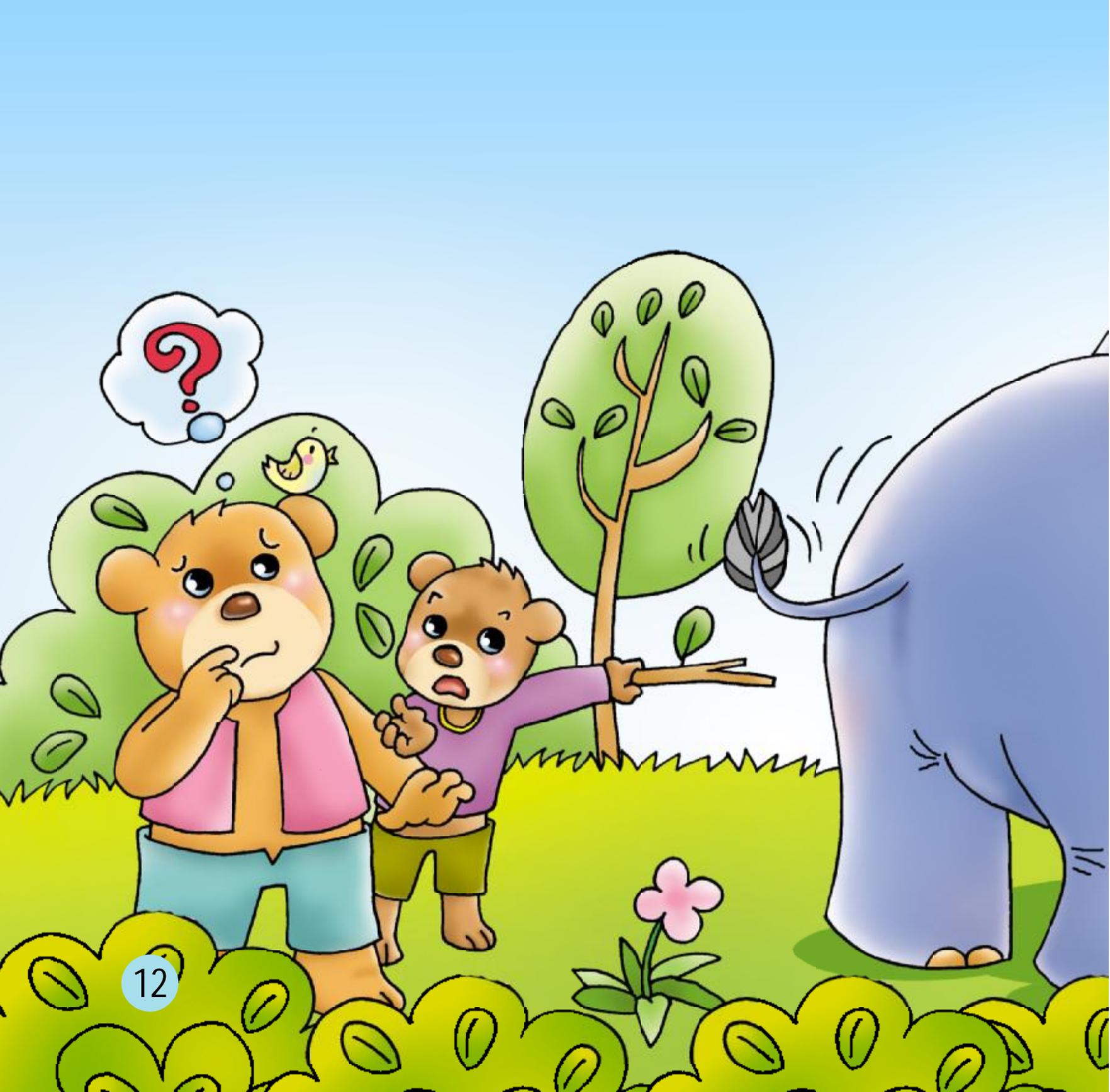
ตัวน้องรูปร่างผอมโซ
ชอบโชว์หุ่นอันผอมแห้ง
ร่างกายไม่มีเรียวแรง
วิ่งแข่งพ่ายแพ้ทุกที

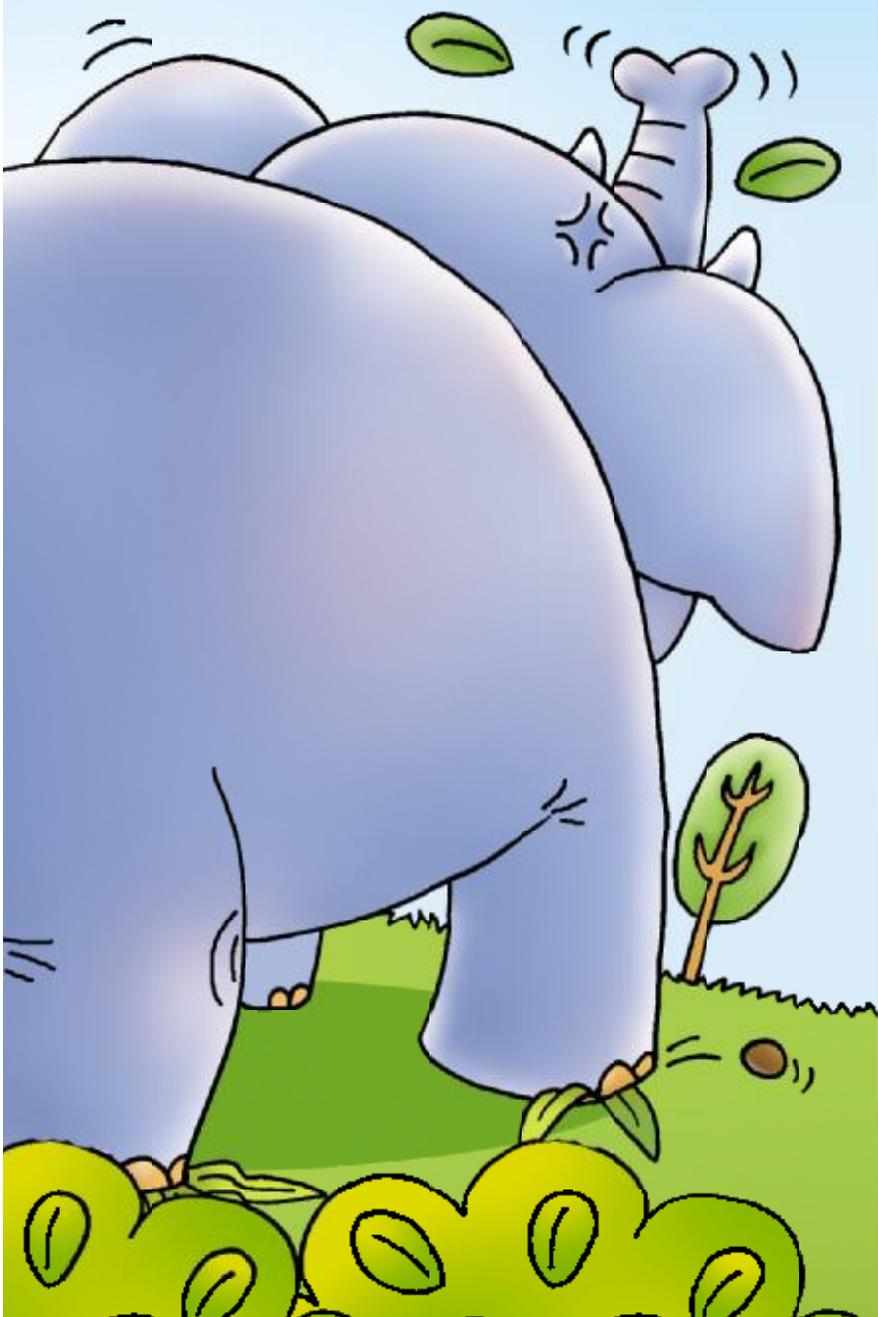

ทั้งสองเดินเข้าป่าไป
โชคร้ายไปพบช้างแก่
มันมีอารมณ์ปรวนแปร
ที่แย่เกเรก่อกวน

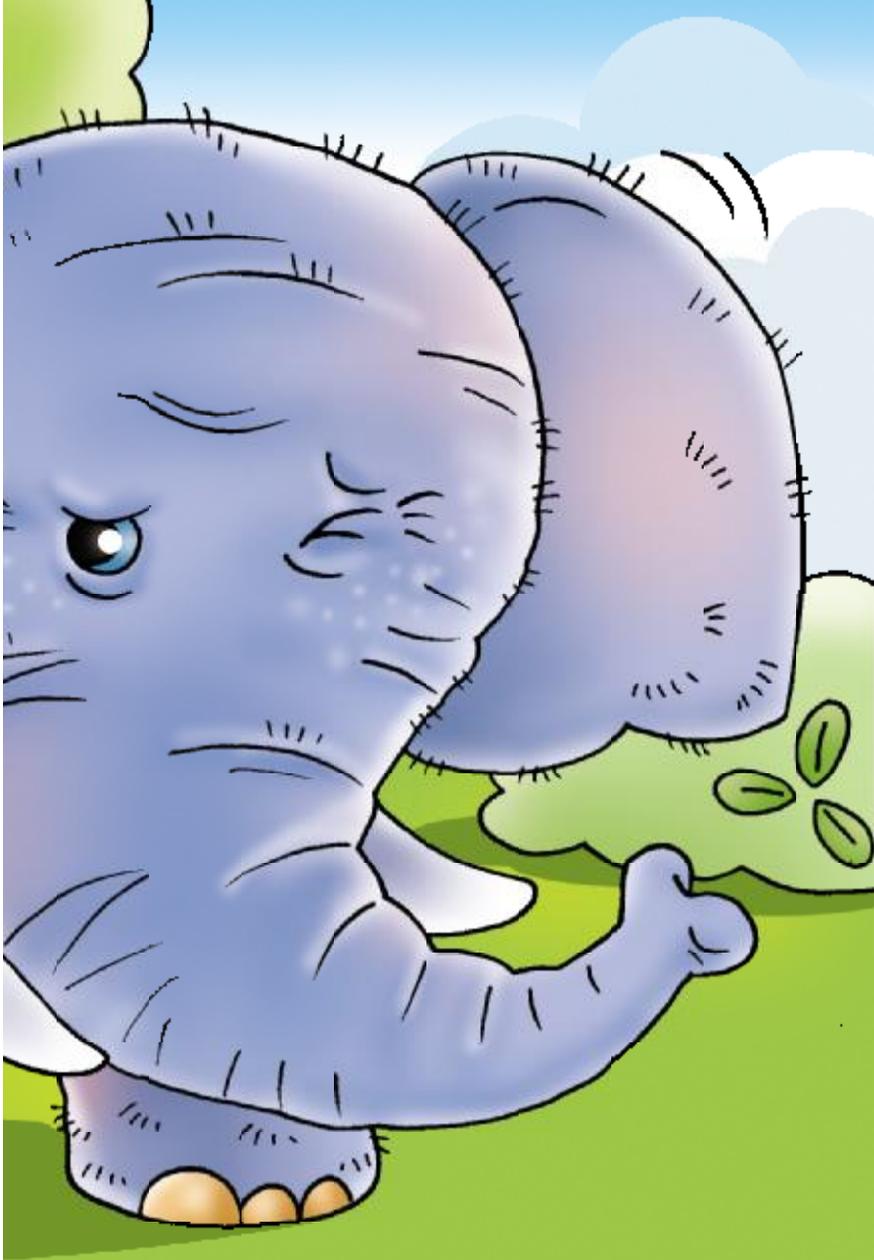
เอ๊ะนั่นเจ้าหมีพี่น้อง
พวกพี่องของมันอยู่ไหน
มันเดินเข้าป่าทำไม
วิ่งไล่คงสนุกดี

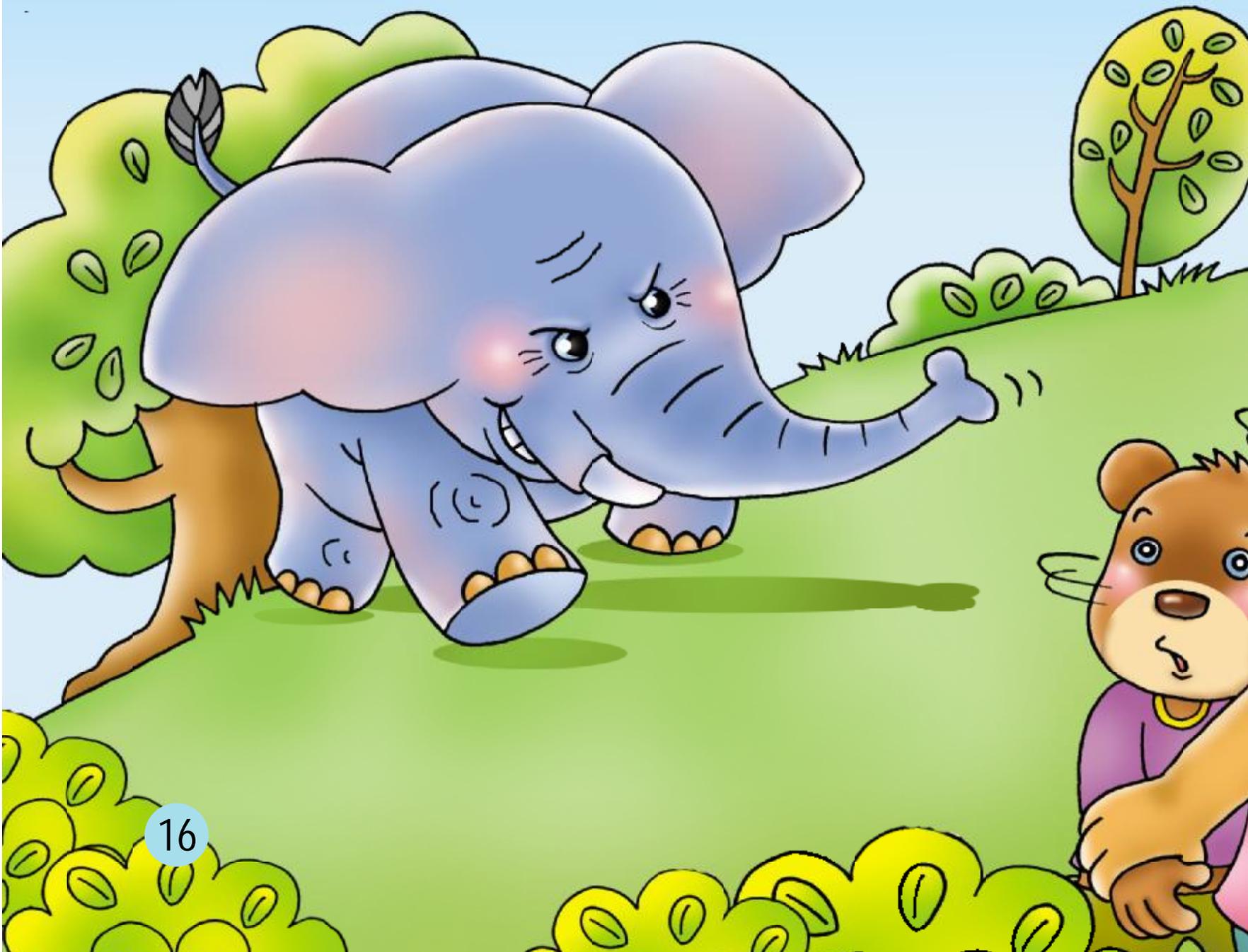
พื้หมินั้นตัวอะไร
ทำไมสูงใหญ่น่ากลัว
ผิวหนังสีดำท้วม
หัวเล็กสองหูใหญ่โต

เนื้อหนังของมันหยาบย่น
ปะปนไปด้วยขนแข็ง
สองขาของมันแข็งแกร่ง
เรียวแรงมีมหาศาล

สองงาของมันแหลมยาว
สีขาวสวยงามน่าดู
หนูหนุทุกคนควรรู้
ทั้งคู่ของมันแข็งแรง

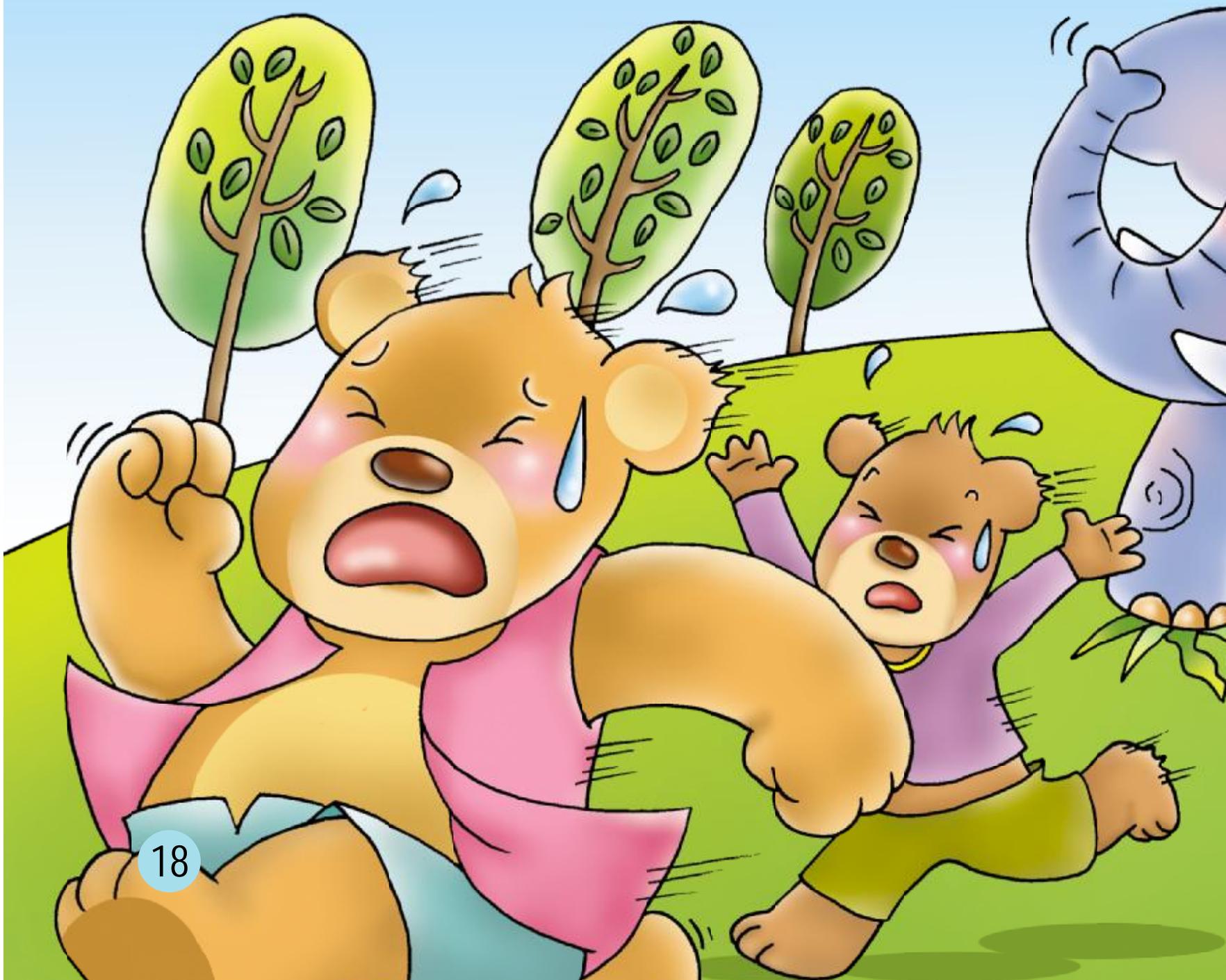
ขณะที่สองพี่น้อง

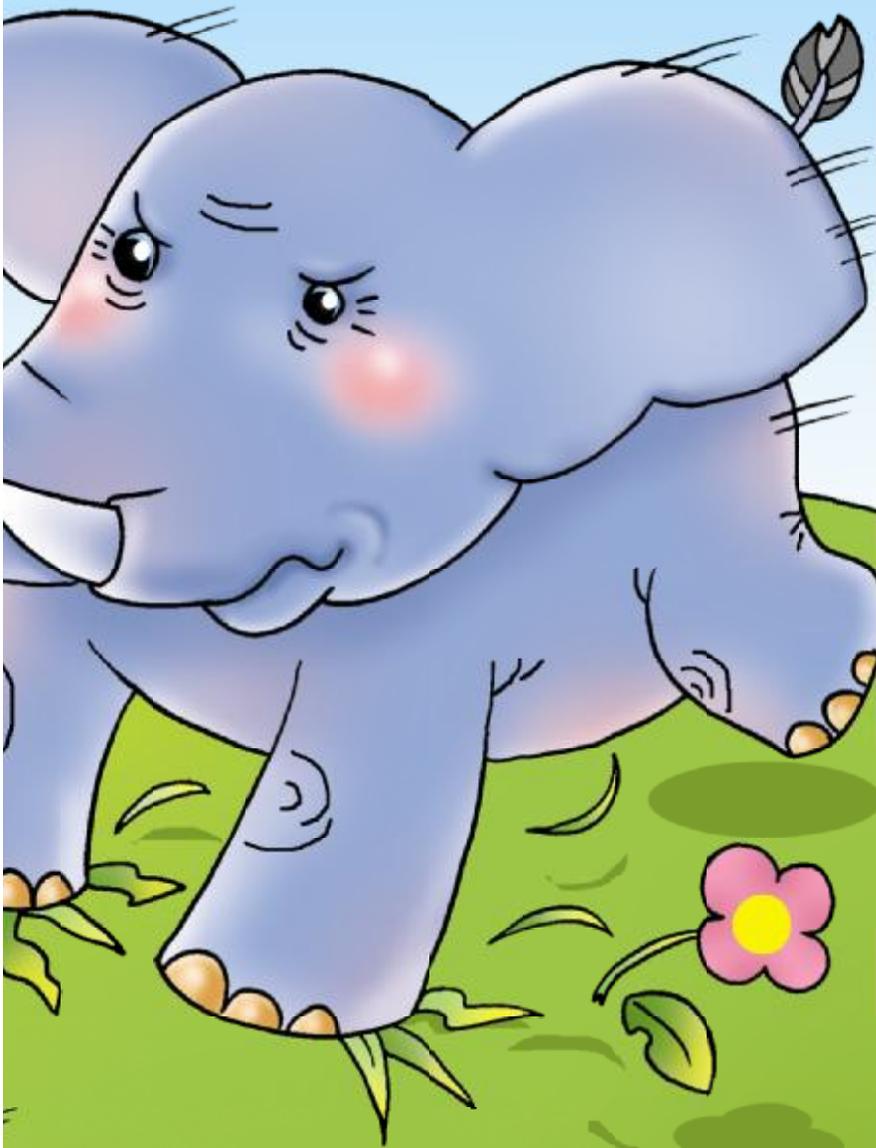
จ้องมองเจ้าช่างเดินมา

เจ้าหมีตัวพี่ร้องว่า

อย่าช้าเราต้องรีบไป

เจ้าช้างวิ่งรี่เข้าหา

ดวงตาจ้องตรงเขม็ง

ก้าวเท้าที่ยาวรีบเร่ง

ตะเบ็งเสียงกึกก้องป่า

เหล่าสัตว์ทั้งหลายเดินมา
เห็นทำไมดีวิ่งหลบ
แอบซ่อนตัวไม่ให้พบ
วิ่งหลบกันจ้าละหวั่น

กระต่ายทั้งสองแม่ลูก

ก็ถูกเจ้าข้างรังแก

ไม่สู้ยอมเป็นผู้แพ้

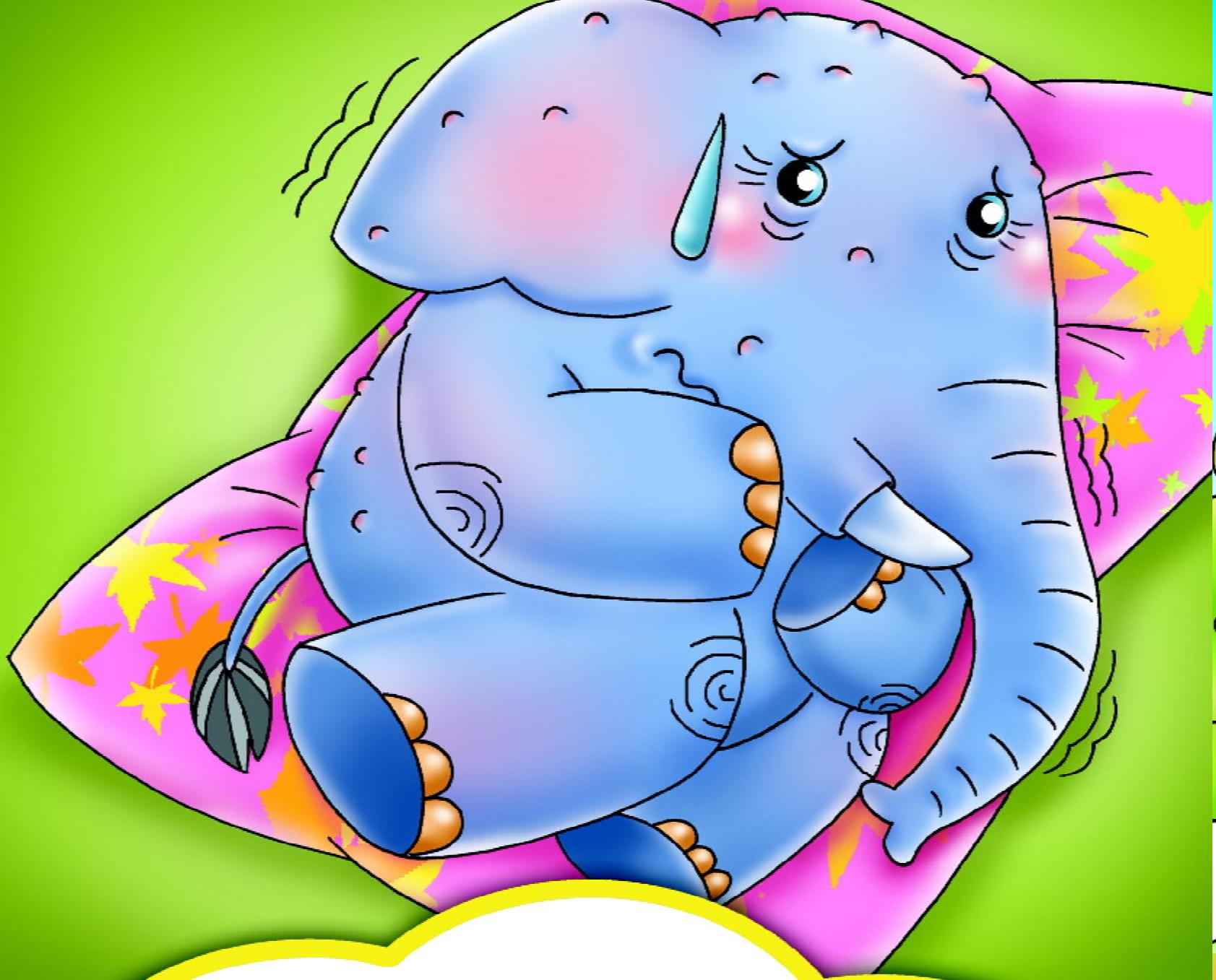
ข้างแกก็เลยฮึกเหิม

ด้วยความเกเรของมัน
วันนั้นมันเดินเที่ยวไร้
ไปพบรังผึ้งรังใหญ่
แล้วใช้วงฟาดลงไป

รังผึ้งร่วงหล่นกระจาย
สุดท้ายตอຍมันทั้งฝูง
มันวิ่งกระเจิงทั่วทุ่ง
วันพรุ่งนอนชมพิชไข่

ช้างแก่คงเข็ดอีกนาน
เด็กน้อยตัวนิดจำไว้

ระรานเพื่อนน้อยลงไป
อย่าได้เกเรน่าชัง

ช้างแก้ว
จอมเกสร